

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyně JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D. ve věci

žalobce: **S. B.**, narozený „X“, státní příslušnost Ukrajina
bytem „X“,
zastoupený Mgr. Vratislavem Tauberem, advokátem,
se sídlem náměstí 28. října 1898/6, 602 00 Brno,

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Odbor azylové a migrační politiky,
se sídlem Nad Štolu 3, 170 34 Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 8. 2017, č. j. OAM-873/ZA-ZA11-K10-2016, E. č.: „X“,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra, Odbor azylové a migrační politiky, ze dne 21. 8. 2017, č. j. OAM-873/ZA-ZA11-K10-2016, E. č. „X“, jímž bylo ve věci mezinárodní ochrany rozhodnuto tak, že se žalobci podle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o azylu“), tato ochrana neuděluje.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že žalovaný napadené rozhodnutí zatížil vadou, neboť nedostatečně zjistil skutkový stav věci. Žalobce je osobou se špatným zdravotním stavem, který není možné v zemi jeho původu léčit takovým způsobem, aby nebyl permanentně

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

ohrožen na životě. Konkrétně mu byla diagnostikována rakovina tlustého střeva s metastázami v játrech, a to v posledním stádiu. K tomu žalobce doplnil, že v zemi původu nebyli lékaři schopni jeho nemoc diagnostikovat, a proto se o své nemoci dozvěděl až na území České republiky, kde prodělal operativní zákroky. Během řízení o udělení mezinárodní ochrany absolvoval další léčbu, jeho stav se stabilizoval a v současné době ho nijak neomezuje v běžném životě. Žalobce poukázal na skutečnost, že ve správním řízení předložil celou řadu lékařských zpráv, ale žalovaný primárně vycházel z lékařské zprávy ze dne 13. 3. 2017, z níž dovodil, že je zdravý a pravidelnou péčí jsou mu schopni zajistit lékaři na Ukrajině. Žalobce je přesvědčen o tom, že remise natolik závažného onemocnění, jakým rakovina tlustého střeva je, by měla být posouzena jako hodná zvláštního zřetele, a tedy mu měl být udělen humanitární azyl podle ust. § 14 zákona o azylu. V této souvislosti žalobce odkázal na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva. Žalobce trvá na tom, že ukrajinské zdravotnictví je na podstatně nižší úrovni než české, a proto nesouhlasí s názorem žalovaného o залечení jeho nemoci a možné realizaci další léčby na Ukrajině. Žalobce připomněl, že na Ukrajině je jeho případná další léčba bezplatná pouze ve dvou nemocnicích. Při ambulantní léčbě hradí pacient vše, kromě práce lékaře. Žalobce nerozumí argumentaci žalovaného, že s placením léčby na Ukrajině mu mohou pomáhat příbuzní, když jeho dcery navštěvují základní školu v Lounech, anebo že může zdravotní péči uhradit z prostředků získaných prodejem statků na Ukrajině, když žádné již k dispozici nemá. Žalobce připomněl, že v současné době musí chodit na pravidelné kontroly v intervalu 1 – 3 měsíců (Pet CT, proplach portíku, kontrola vývodu tlustého střeva). Žalobce podotkl, že jeho lékař konstatoval, že mu stále hrozí komplikace, které mohou být fatální. Žalobce je schopen si v České republice léčbu hradit, neboť je účastněn zdravotního pojištění. Žalobce si sehnal práci na pozici řidiče autobusu. Žalobce opětovně poukázal na skutečnost, že nechápe argumentaci žalovaného, který dovodil, že je zdravý z toho, že je schopen vykonávat práci řidiče autobusu. Žalobce vyjádřil pochybnost o schopnosti žalovaného objektivně posuzovat žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

3. Žalobce se domnívá, že jeho žádost nebyla posouzena v souladu s ust. § 3 správního řádu, a proto považuje napadené rozhodnutí za nezákonné. Žalobce je dále přesvědčen o tom, že se žalovaný měl více zabývat možnostmi udělení doplňkové ochrany, když dospěl k závěru, že humanitární azyl žalobci udělit nelze. Žalobce připomněl, že v zemi původu nemá žádný majetek, ani možnost výdělečné činnosti. Veškeré zázemí má na území České republiky, neboť zde žije jeho manželka i dcery a má zde zaměstnání. Žalobce podotkl, že i přes nepřítomnost svého zdravotního stavu získal v České republice práci a je tak pevným bodem realizace soukromého života své rodiny. Touto skutečností se žalovaný podle žalobce vůbec nezabýval, čímž nemohl řádně posoudit udělení doplňkové ochrany podle ust. § 14a odst. 1 a odst. 2 písm. d) zákona o azylu. Žalobce dále odkázal na čl. 3 odst. 1 a čl. 8 Úmluvy o právech dítěte.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný ve svém písemném vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí v plném rozsahu, neboť námitky žalobce neprokazují, že by při vydání žalobou napadeného rozhodnutí porušil jakékoliv ustanovení správního řádu, zákona o azylu nebo Úmluvy o právech dítěte. Žalovaný poukázal na skutečnost, že ve věci udělení mezinárodní ochrany nese břemeno tvrzení žadatel a žalovaný posuzuje jeho žádost v mezích skutkových a právních důvodů. Žalovaný poukázal na skutečnost, že žalobce sám při pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl, že na území České republiky přicestoval v roce 2003

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

za práci a jeho pobyt zde byl legální. Žalobce si nicméně neprodloužil dlouhodobý pobyt, a proto mu tento byl v roce 2012 zrušen. K tomu žalobce doplnil, že manželka žalobce dne 17. 10. 2016 požádala o vízum nad 90 dnů za účelem strpění podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), a následně dne 24. 11. 2016 požádala jménem svým a svých dětí o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný v průběhu správního řízení objasnil, že důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je jeho obava z nedostupnosti onkologické léčby, léků a nákladnosti léčení na Ukrajině. Žalovaný se v průběhu správního řízení podrobně seznámil se žalobcem předloženými lékařskými zprávami, přičemž podotkl, že žalobce ani přes jeho výzvu k doložení lékařských zpráv z Ukrajiny, tyto ve správním řízení nepředložil. Žalovaný se domnívá, že v napadeném rozhodnutí vyvrátil důvod žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany, a trvá na tom, že k posouzení žádosti žalobce přistupoval individuálně. K tomu žalovaný doplnil, že si jako podklad pro rozhodnutí ve věci obstaral z několika zdrojů materiály o dostupnosti léčby onkologických onemocnění na Ukrajině, jakož i o bezpečnostní situaci a ochraně lidských práv, a proto nesouhlasí s námitkou žalobce o nedostatečně zjištěném stavu věci.

5. Žalovaný připomněl, že na udělení humanitární azylu není právní nárok, a zároveň, že neshledal splnění zákonných podmínek pro udělení doplňkové ochrany. Žalovaný se též domnívá, že vycestování žalobce není v rozporu s mezinárodními závazky České republiky. V této souvislosti žalovaný odkázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 1. 2009, č. j. 2 Azs 66/2008 - 52. Žalovaný rovněž poukázal na skutečnost, že i Úmluva o právech dítěte připouští oddělení rodičů od dětí a odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2008, č. j. 5 Azs 46/2008 - 71.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě rozhodl soud v souladu s ust. § 51 odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť právní zástupce žalobce s tímto postupem výslovně vyjádřil svůj souhlas a žalovaný se po řádném poučení soudu, že může vyslovit nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k této otázce nevyjádřil.
7. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené ust. v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v ust. § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během patnáctidenní lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle ust. § 32 odst. 1 zákona o azylu. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ust. § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
8. Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Ze správního spisu postoupeného žalovaným soud zjistil tyto podstatné skutečnosti. Dne 10. 10. 2016 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany. V poskytnutí údajů

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

k žádosti o mezinárodní ochranu ze dne 14. 10. 2016 uvedl, že je ženatý, má dvě dcery (rok narození 2006 a 2009), přičemž jeho žena i děti v současné době žijí v České republice. Dále uvedl, že je národnosti ukrajinské, pravoslavného náboženského přesvědčení, hovoří česky, ukrajinsky a rusky a nemá žádné politické přesvědčení. Z Ukrajiny přicestoval dne 23. 1. 2016 autem přes Slovensko. V letech 2003 až 2012 pobýval legálně na území České republiky. Ke zdravotnímu stavu a omezení uvedl, že má rakovinu tlustého střeva s metastází v játrech. Léčí se v České republice. O mezinárodní ochranu žádá z důvodu svého zdravotního stavu.

10. V rámci pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany dne 14. 10. 2016 žalobce dále doplnil, že prodělal chemoterapii, operaci, další chemoterapii a teď ho čeká radioterapie. Rakovina tlustého střeva mu byla diagnostikována v září 2015 v České republice. V současné době neužívá pravidelně žádné léky. Zdravotní potíže začali v létě roku 2015. Na Ukrajině lékaři nemohli přijít na diagnózu, posílali ho z jedné nemocnice do druhé, a proto přijel do České republiky. Na Ukrajině byl konkrétně vyšetřován v nemocnicích v obci Neresnica, Tiačiv a Užhorodu. Žalobce neměl zdravotní dokumentaci u sebe, a proto ji správnímu orgánu nepředložil. Správní orgán uložil žalobci povinnost doložit lékařské zprávy z Ukrajiny do 18. 11. 2016, což žalobce učinil, jak soud uvede níže. Dále žalobce uvedl, že v roce 2003 přijel do České republiky za prací. Na území České republiky pobýval legálně. Nyní pobývá na území České republiky na výjezdni příkaz. K tomu žalobce doplnil, že v roce 2012 si neprodloužil dlouhodobý pobyt na území České republiky. V roce 2015 si vyřídil polské vízum a přijel se na území České republiky léčit. Následně se vrátil na Ukrajinu a vyřídil si české vízum za účelem léčby. Po konci platnosti českého víza požádal o strpění, aby se mohl dále léčit, avšak nebylo mu vyhověno. Žalobce dále uvedl, že na Ukrajině neměl žádné problémy, nicméně nemůže tam realizovat svou léčbu. Na Ukrajině je špatná lékařská péče, nedostatek léků, neznají chemoterapii, ani radioterapii. K tomu žalobce podotkl, že jej nemohou léčit lékaři, kteří nebyli schopni zjistit, čím trpí. V kyjevské nemocnici nebyl, ale domnívá se, že je to tam stejné jako v Užhorodu. Po návratu na Ukrajinu se žalobce domnívá, že by mu zde bezprostředně hrozila smrt pro nedostatečnou lékařskou péči. Pro léčbu v České republice se rozhodl, protože jeho kamarád zde byl se stejnou nemocí léčen a uzdravil se. Právní zástupce žalobce k uskutečněnému pohovoru doplnil, že k žádosti o udělení azylu se žalobce uchýlil, neboť mu opakovaně bylo odmítnuto udělení víza za účelem strpění. Žalobce proto podal žádost o nové posouzení z důvodu neudělení víza, které však nemá odkladný účinek.
11. Dále soud uvádí, že součástí spisového materiálu je souhlas žalobce ze dne 14. 10. 2016 s nahlédnutím do jeho zdravotní dokumentace, kterou žalobce k výzvě žalovaného dodatečně předložil, kdy se jedná zejména o ambulantní zprávu nemocnice Na Homolce ze dne 9. 6. 2016, v níž MUDr. L. H., Ph.D. uvedl, že léčba byla zahájena v prosinci 2015, minimální doba další onkologické terapie je 6 měsíců, přičemž v současné době dochází žalobce na onkologickou léčbu v intervalu 14 dnů, dále ambulantní zprávu Nemocnice Na Homolce ze dne 10. 8. 2016, kterou MUDr. L. H., Ph.D. vyhotovil pro potřeby cizinecké policie a v níž uvedl, že chemoterapii žalobce ukončí v září 2016 a následovat bude dlouhodobá radioterapie pánve, která vyžaduje pravidelné denní docházení a po jejím ukončení je nutná intenzivní léčba vedlejších účinků komplexní onkologické léčby, kterou je možné zvládnout pouze KOC FN Motol a NNH Praha, dále ambulantní lékařskou zprávu Institutu klinické a experimentální medicíny ze dne 3. 10. 2016 popisující stabilizovaný žalobcův zdravotní stav po prodělané radikální onkologické léčbě rakoviny

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

tlustého střeva, dále ambulantní zprávu Nemocnice Na Homolce ze dne 11. 1. 2016, v níž MUDr. L. H., Ph.D., doporučil udělení víza žalobci minimálně na dobu 12 měsíců, a nepřeložené doklady o zdravotním vyšetření žalobce v zemi původu ze srpna 2015. Ve správním spise se rovněž nachází kopie protokolů ze dne 17. 5. 2016 zachycující vyjádření jednak žalobce k jeho osobní situaci a zdravotnímu stavu, které poskytl Policii ČR v rámci správního řízení ve věci jeho vyhoštění, a jednak i O. B., manželky žalobce, k její osobní situaci, situaci žalobce a jeho zdravotnímu stavu, které poskytla Policii ČR v rámci správního řízení ve věci vyhoštění žalobce.

12. V rámci doplňujícího pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany dne 9. 3. 2017 žalobce dále doplnil, že je zdravý, ale chodí na prohlídky v intervalu 3 měsíců, protože rakovina se může kdykoliv znovu vrátit. Od podání žádosti o mezinárodní ochranu se podle jeho slov nic nezměnilo, pouze prodělal chemoterapii i radioterapii. Již dva měsíce neabsolvoval žádnou léčbu. V současné době nemá ani metastazující nálezy, ale musí chodit po dobu 4 let na pravidelné kontroly po 3 měsících, neboť je riziko návratu. V budoucnu musí podstoupit každé 3 měsíce vyšetření Pet CT, každé 3 měsíce se musí v nemocnici na Homolce propláchnout portík, který mu implantovali do hrudi, a každé 3 měsíce musí na kontrolu do IKEMu kvůli stromii. Dále chodí na pooperační kontroly na chirurgii v IKEMu a k lékaři v nemocnici Motole. Vedlejší účinky spojené s léčbou se u něho neprojevují a léky nepobírá. Neví, jak dlouho bude jeho zdravotní stav ještě sledován. V současné době jej ale jeho zdravotní stav nijak neomezuje v běžném životě, avšak stále se domnívá, že nelze jeho zdravotní stav sledovat na Ukrajině. K tomu doplnil, že na Ukrajině mu ve třech různých nemocnicích nebyli schopni diagnostikovat rakovinu. Něco mu nakonec diagnostikovali a předepsali mu léky, ale nebyla to rakovina. Jeho kamarádovi V. také v České republice diagnostikovali rakovinu, vyléčili ho a po třech letech se mu vrátila a léčí ho znovu. Žalobce připustil, že v Kyjevě se o diagnostiku své nemoci nepokusil, protože když viděl, jak to na Ukrajině funguje, že mu léčbu rakoviny ani nediagnosticsovali, natož aby ji zahájili, tak se chtěl nechat léčit v České republice. Soukromou kliniku na Ukrajině nezkoušel, neboť viděl, že s jeho kamarádem to po léčbě v České republice dopadlo dobře. V současné době bydlí v Lounech, nepracuje, má jen úl, je včelař. Prostředky na živobytí si zajistili prodejem dodávky a pozemku a také ho finančně podporují rodiče, kamarádi a známí. Aktuální lékařské zprávy nemohl doložit, a proto mu správní orgán uložil lhůtu do 16. 3. 2017 k doložení lékařských zpráv. Žalobce uloženou povinnost splnil a předložil ambulantní zprávu nemocnice Na Homolce ze dne 13. 3. 2017, v níž MUDr. L. H., Ph.D. uvedl, že u žalobce se jedná o generalizované onemocnění se vzdálenými metastázemi. Po náročné léčbě bylo dosaženo remise onemocnění, která je však přechodného charakteru, a lze očekávat dlouhodobé následky onkologické léčby. Po komplexní onkologické léčbě, kterou je možno zvládnout pouze KOC NNH Homolka a IKEM Praha, bude žalobce docházet k pravidelným 1 – 3 měsíčním kontrolám. Lékař považuje dlouhodobý pobyt žalobce v České republice za nezbytný a vycestování žalobce na Ukrajinu nedoporučuje, vzhledem k možným komplikacím po onkologické léčbě, které mohou být náhlé a fatální.
13. Ze spisového materiálu rovněž vyplynulo, že si žalovaný před rozhodnutím ve věci vyžádal informaci organizace International SOS v zemi původu ze dne 30. 5. 2017, č. j. BMA 9678, získanou v rámci evropského Projektu lékařských informací o zemích původu IV, o dostupnosti onkologické léčby na Ukrajině (Užhorod); informaci belgického generálního ředitelství úřadu pro imigraci ze dne 8. 6. 2017, č. j. BDA-20170517-UA-6535, získanou v rámci evropského Projektu lékařských informací o zemích původu IV, o

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

dostupnosti onkologické a gastroenterologické léčby se zaměřením na Zakarpatskou oblast; zprávu Ministerstva zahraničních věcí Spojených států amerických, ze dne 3. 3. 2017, o dodržování lidských práv v roce 2016 na Ukrajině; zprávu Světové zdravotnické organizace (WHO), Evropského střediska pro sledování zdravotních systémů a politik 2015, o Ukrajině: Průzkum zdravotního systému; informaci Ministerstva zahraničních věcí České republiky ze dne 3. 6. 2016, č. j. 103518/2016-LPTP, o situaci neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti a po dlouhodobém pobytu v zahraničí; informaci Ministerstva vnitra České republiky, odboru azylové a migrační politiky ze dne 12. 7. 2017 o situaci v zemi, politické a bezpečnostní situaci, vojenské službě a vnitřním přesídlení osob; zprávu Amnesty International z dubna 2016, o rozsudcích smrti a popravách v roce 2015; výroční zprávu Amnesty International 2017 ze dne 22. 2. 2017; zprávu organizace Freedom House, Svoboda ve světě 2017 – Ukrajina, z ledna 2017; zprávu Úřadu vysokého komisaře OSN pro lidská práva ze dne 9. 12. 2016, o stavu lidských práv na Ukrajině ve dnech 16. 8. až 15. 11. 2016 a výroční zprávu organizace Human Rights Watch 2017, ze dne 12. 1. 2017.

14. Dne 28. 7. 2017 proběhlo seznámení žalobce s nashromážděnými podklady. Žalobce uvedl, že dne 20. 8. 2017 jde na kontrolu k lékaři a k podkladům se vyjádří ve lhůtě 14 dnů. Dále uvedl, že dne 1. 8. 2017 jde podepsat pracovní smlouvu, bude pracovat jako řidič autobusu. Žalobce následně zaslal správnímu orgánu dne 3. 8. 2017 vyjádření k podkladům pro rozhodnutí, přičemž vyjádřil domněnku, že správní orgán bude považovat za stěžejní informaci belgického generálního ředitelství úřadu pro imigraci ze dne 8. 6. 2017, č. j. BDA-20170517-UA-6535, získanou v rámci evropského Projektu lékařských informací o zemích původu IV, o dostupnosti onkologické a gastroenterologické léčby se zaměřením na Zakarpatskou oblast. K tomu žalobce podotkl, že pomine-li otázku spolehlivosti získaných informací, pak z této zprávy lze dovodit pouze obecné informace týkající se nákladnosti léčby, avšak ze zprávy neplyne úroveň léčby. Žalobce doplnil, že je obecně známou skutečností, že zdravotní péče na Ukrajině nedosahuje takové úrovně jako péče v České republice, a to zejména co se týče onkologických onemocnění. Žalobce má zkušenosti se zdravotní péčí na Ukrajině a jeho zkušenosti neodpovídají skutečností uvedeným v získaných podkladech, zejména co se týče dostupnosti zdravotní péče. Žalobce poukázal na skutečnost, že z podkladů je zřejmé, že léčba na Ukrajině je finančně nákladná, neboť léky nejsou na Ukrajině dostupné. Závěrem žalobce uvedl, že žalovaným nashromážděné podklady neprokazují reálnou možnost úspěšné léčby a s ní související realizací života žalobce v zemi původu.
15. Dle ust. § 12 zákona o azylu se azyl cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec
 - a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
 - b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
16. Podle ust. § 13 odst. 1 zákona o azylu se v případě zvláštního zřetele hodném udělí rodinnému příslušníkovi azylanta, jemuž byl udělen azyl podle ust. § 12 nebo ust. § 14, azyl za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro udělení azylu podle ust. § 12.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

17. Dle ust. § 14 zákona o azylu jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu.
18. Dle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Dle odst. 2 citovaného ustanovení se za vážnou újmu podle tohoto zákona považuje uložení nebo vykonání trestu smrti, mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
19. Předně je třeba uvést, že z judikatury správních soudů plyne, že při přezkumu rozhodnutí, které vychází toliko ze správního uvážení správního orgánu, soudy přezkoumávají, zda takové rozhodnutí bylo vydáno v řádném řízení. Byť je stanovení kritérií správního uvážení věcí správního orgánu a soudy do jejich obsahu zásadně nezasahují, musí tak soud učinit v případech, kdy dojde k překročení mezi správního uvážení (ust. § 78 odst. 1 s. ř. s.) stanovených mimo jiné i zásadami vyplývajících z ústavního pořádku České republiky, jako je zákaz svévole a nepřípustné diskriminace, přiměřenost zásahu a další (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 Azs 12/2003 – 38, a rozsudek téhož soudu ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003 – 48, oba dostupné na www.nssoud.cz).
20. V tomto ohledu je nutné doplnit, že posuzování žádosti o udělení azylu se sestává z řady procesních a materiálních hledisek obsažených v zákoně o azylu, které je nutno vidět v jejich vzájemné provázanosti a také časové souslednosti. Povinností žadatele o azyl je tvrdit skutečnosti, na základě nichž mu má být azyl udělen. Toto tvrzení žadatele není možné nahradit žádným postupem žalovaného. Správní orgán totiž nejen nemůže, ale není ani povinen domýšlet azylově relevantní důvody, které žadatel o azyl ve skutečnosti neuplatnil, a poté o nich provádět rozsáhlé dokazování. V řízení o azyl je správní orgán povinen zjistit skutečný stav věci v rozsahu důvodů, které žadatel o azyl v průběhu řízení uvedl (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 8. 2005, č. j. 1 Azs 199/2004 – 50, dostupný na www.nssoud.cz). Řízení o udělení mezinárodní ochrany je totiž ovládáno dispoziční zásadou, což znamená, že zdůvodnění žádosti a základ pro spolehlivé zjištění skutkového stavu vytváří samotný žadatel svými tvrzeními. Je to právě on, kdo zná důvody, které jej vedly k opuštění země původu, a kdo může označit skutečnosti, které pociťuje natolik palčivě, že se odmítá vrátit zpátky do vlasti (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 12. 2005, č. j. 4 Azs 151/2005 – 86, dostupný na www.nssoud.cz).
21. Uvedené tedy znamená, že v případě přezkumu správního uvážení je tento rozsah determinován nejen např. zákazem svévole, nepřípustné diskriminace atd., nýbrž i tím, jaké relevantní skutečnosti uvedl žadatel o azyl v předmětné žádosti, popř. v průběhu samotného azylového řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

22. Soud se nejprve zabýval námitkou, jež má dle žalobce spočívat zejména ve skutečnosti, že se žalovaný dostatečně nevypořádal se zjištěným skutkovým stavem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, nepřihlédl ke všem rozhodným okolnostem.
23. Jak vyplynulo z předloženého správního spisu a z napadeného rozhodnutí, žalovaný v rámci své úvahy vycházel zejména z informací poskytnutých žalobcem v samotné žádosti o udělení azylu, v protokolu a doplňujícím protokolu o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany a z žalobcem předložených lékařských zpráv. Z uvedených listin je zřejmé, že žalobce o azyl požádal zejména pro svůj zdravotní stav a nemožností realizace léčby v zemi původu. Žalovaný si proto mimo jiné jako podklad svého rozhodnutí vyžádal informaci organizace International SOS o dostupnosti onkologické léčby na Ukrajině (Užhorod); informaci belgického generálního ředitelství úřadu pro imigraci o dostupnosti onkologické a gastroenterologické léčby se zaměřením na Zakarpatskou oblast; zprávu Ministerstva zahraničních věcí Spojených států amerických o dodržování lidských práv v roce 2016 na Ukrajině; zprávu Světové zdravotnické organizace (WHO), Evropského střediska pro sledování zdravotních systémů a politik o zdravotním systému na Ukrajině; informaci Ministerstva zahraničních věcí České republiky o situaci neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti a po dlouhodobém pobytu v zahraničí; informaci Ministerstva vnitra České republiky, odboru azylové a migrační politiky o situaci v zemi, politické a bezpečnostní situaci, vojenské službě a vnitřním přesídlení osob; zprávu Amnesty International o rozsudcích smrti a popravách v roce 2015; výroční zprávu Amnesty International 2017 obsahující informace o mučení a jiných formách špatného zacházení, nuceného zmizení osob, svévolného zatčení a věznění, vnitřním vysídlení osob, svobodě projevu novinářů, práv lesbických žen, homosexuálů, bisexuálních, transgenderových a intersexuálních osob a o situaci na Krymu; zprávu organizace Freedom House, Svoboda ve světě 2017 – Ukrajina, obsahující informace o politických právech, občanských svobodách; zprávu Úřadu vysokého komisaře OSN pro lidská práva o stavu lidských práv na Ukrajině a výroční zprávu organizace Human Rights Watch 2017 obsahující informace o ozbrojených střetech na východní Ukrajině, krutého a ponižujícího chování a svévolného věznění, odpovědnosti za porušování práv spjatých s konfliktem a politickým násilím, svobodě projevu a sdělovacích prostředcích, sexuální orientaci a genderové identitě, Krymu a klíčových mezinárodních aktérech.
24. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 20. 1. 2006, č. j. 4 Azs 111/2005 - 58 (dostupný na www.nssoud.cz): *„řízení o udělení azylu je totiž specifické tím, že tvrzení žadatele o azyl hraje zcela zásadní roli a správní orgán z nich vždy vychází. Obsahují-li skutečnosti obecně podřaditelné azylovým důvodům, hodnotí je z hlediska pravdivosti a opatří si objektivní informace o zemi původu, které pak porovná s údaji sdělenými žadatelem a učiní celkový závěr.“* V napadeném rozhodnutí se žalovaný podrobně zabýval jednotlivými předpoklady udělení mezinárodní ochrany a doplňkové ochrany dle ust. § 12 až § 14b zákona o azylu, kdy postupně dospěl k závěru, že uvedené podmínky žalobce nesplňuje, přičemž detailně rozvedl, z jakých důvodů žalobci mezinárodní ochranu nepřiznal, jakož i z jakých podkladů při své úvaze vycházel. Soud hodnotí zjištěný skutkový stav za dostatečný a z uvedeného důvodu považuje žalobcem vznesenou námitku nedostatečně zjištěného stavu věci za nedůvodnou.
25. Žalobce v předmětné věci především namítal nevyhovující podmínky na Ukrajině vzhledem k další léčbě jeho onemocnění. Žalobce ve správním řízení opakoval, že na Ukrajině nejsou vyhovující podmínky pro zajištění lékařské péče, neboť onemocnění rakovinou mu nebylo ve třech ukrajinských nemocnicích diagnostikováno. Na tomto Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

místě soud podotýká, že cílem azylového řízení ve vztahu k ust. § 12 zákona o azylu je prokázat v konkrétně řešené věci existenci zákonných podmínek pro udělení azylu dle tohoto ustanovení. Žalobce nicméně v průběhu správního řízení netvrdil, že byl ve své vlasti pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo že má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště. Naopak žalobce uvedl, že nemá žádné politické přesvědčení. Žalovaný proto legitimně uzavřel, že žalobci nesvědčí důvod pro udělení azylu ve smyslu ust. § 12 písm. a) a písm. b) zákona o azylu.

26. Dále soud uvádí, že v daném případě žalovaný rovněž nepochybil, pokud v případě žalobce dovodil, že ten nesplňuje důvody pro udělení azylu dle ust. § 13 zákona o azylu za účelem sloučení rodiny. Při učinění tohoto závěru soud vycházel ze skutečnosti, že v průběhu správního řízení z jednotlivých výpovědí žalobce ani z výpisu elektronické evidence žadatelů o mezinárodní ochranu na území České republiky nevyplývalo, že by v České republice byl udělen azyl některému z rodinných příslušníků žalobce ve smyslu tohoto ustanovení.
27. Ve vztahu k ust. § 14 zákona o azylu, které upravuje tzv. humanitární azyl, soud uvádí, že se jedná o výjimečný institut, neboť připadá v úvahu pouze tehdy, jestliže není zjištěn důvod pro udělení azylu podle výše citovaného ust. § 12, a to výlučně v případě hodného zvláštního zřetele (např. vysoký věk, zdravotní stav u osob zvláště těžce postižených nebo nemocných, u osob přicházejících z oblastí postižených humanitární katastrofou, apod.). Na udělení humanitárního azylu není právní nárok, nelze výlučně o něj podat žádost a správní orgán o něm rozhoduje na základě správního uvážení. Udělení humanitárního azylu podle ust. § 14 zákona o azylu je tedy na volné úvaze příslušného správního orgánu a rozhodnutí o něm přezkoumává soud pouze v omezeném rozsahu. K tomu srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 Azs 12/2003 – 38, který je publikován ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 301/2004 a také na www.nssoud.cz, a také ze dne 19. 7. 2004, č. j. 5 Azs 105/2004 – 72, který je publikován ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 375/2004 a také na www.nssoud.cz.
28. Žalovaný správní orgán přitom v dané věci řádně zjistil a posoudil osobní situaci žalobce, jeho zdravotní stav i dostupnost zdravotní péče v jeho zemi, jak vyplývá z obsahu správního spisu i z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Pokud sám z toho nedovodil důvody pro přiznání humanitárního azylu, je takové rozhodnutí v jeho pravomoci, zejména když se v napadeném rozhodnutí vypořádal s tvrzením žalobce o nemožnosti a nedostupnosti zdravotní péče na Ukrajině z důvodu, že tamní lékaři nebyli schopni diagnostikovat jeho onemocnění. Žalovaný na stranách 9 až 13 objasnil, z jakého důvodu nelze onemocnění žalobce podřadit pod zdravotní stav dosahující vysokého standardu velice výjimečných okolností a závažných humanitárních důvodů, jak je uvedeno v judikatuře Evropského soudu pro lidská práva, neboť žalobce sám uvedl, že v současné době žádné léky nebere, pouze dochází na kontroly a onemocnění jej nijak neomezuje v běžném životě. Dokladem žalobcova uspokojivého a stabilizovaného zdravotního stavu je fakt, že sám žalobce žalovanému krátce před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí sdělil, že od 1. 8. 2017 hodlá uzavřít pracovní smlouvu na pozici řidiče autobusu, kdy pro výkon této profese je nezbytné mít ucházející zdravotní stav. Soud se shoduje se žalovaným, že na základě vyhodnocení všech podkladů nejsou v případě žalobce dány důvody zvláštního zřetele hodné pro udělení humanitárního azylu, neboť u Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

žalobce nebylo zjištěno trvalý onkologický onemocnění, natožpak finální stádium nevléčitelné nemoci, když z poslední žalobcem doložené zprávy o jeho zdravotním stavu ze dne 13. 3. 2017 vyplývá, že bylo intenzivní onkologickou léčbou dosaženo remise onkologického onemocnění a navíc žalobce krátce před vydáním žalobou napadeného rozhodnutí žalovanému avizoval, že od srpna 2017 hodlá nastoupit na pracovní pozici řidiče autobusu, neboť jeho zdravotní stav je nadále stabilizovaný. Bezprostřední ohrožení žalobcova života tak nehrozí. Prvotní a akutní zdravotní péče byla poskytnuta žalobci, ke sledování či zdravotním kontrolám pak žalobce může využít lékařské služby v zemi jeho původu, která tyto služby umožňuje, či žalobce nadále může nechat sledovat svůj zdravotní stav v České republice, avšak na základě vlastními silami zajištěného zdravotního pojištění. V daném případě má soud za to, že správním uvážení žalovaného spočívající ve volbě neudělení humanitárního azylu nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, bylo v souladu s pravidly logického posuzování a premisy takového úsudku byly zjištěny řádným procesním způsobem.

29. Dále soud uvádí, že v daném případě žalovaný rovněž nepochybil, pokud v případě žalobce dovodil, že u žalobce nebyly splněny podmínky pro udělení doplňkové ochrany dle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu. Je tomu tak proto, že žalobce neuvedl a ani v rámci správního řízení nevyplývaly žádné skutečnosti, z nichž by bylo možno dovodit, že žalobci na základě nich hrozí v případě jeho návratu na Ukrajinu vážná újma uložením nebo vykonáním trestu smrti. Žalovaný se rovněž v žalobou napadeném rozhodnutí pečlivě zabýval otázkou, zda žalobci hrozí v případě jeho návratu do vlasti nebezpečí mučení či nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání, přičemž dle názoru soudu žalovaný zcela správně v tomto směru uzavřel s poukazem na dostupné zprávy o Ukrajině, které jsou součástí správního spisu, že tomu tak v případě žalobce rozhodně není a soud se s tímto jeho závěrem ztotožnil.
30. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný se zabýval i případným udělením doplňkové ochrany dle ust. § 14a odst. 2 zákona o azylu pro skutečnost, zda žalobci v zemi původu nehrozí vážné nebezpečí z důvodu mezinárodního či vnitřního konfliktu. Žalovaný neshledal naplnění podmínek pro udělení doplňkové ochrany ani z těchto důvodů, přičemž soud se s jeho závěrem v tomto směru ztotožnil s ohledem na výše dostupné informace o panujících poměrech na Ukrajině, kde sice probíhá ozbrojený konflikt, avšak nikoliv mající charakter totálního konfliktu, jehož důsledky by bylo možno pokládat ve vztahu k žalobci za vážnou újmu ve smyslu ust. § 14a odst. 2 zákona o azylu. Dále nelze nezmínit, že z informací o žalobcově zemi původu nevyplývá, že by ukrajinskému státnímu příslušníkovi v případě podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany v cizí zemi hrozilo po návratu ze zahraničí mučení, ponižující zacházení či trest.
31. Soud rovněž neshledal, že by žalovaný pochybil, pokud v případě žalobce taktéž dovodil, že u něj nejsou dány ani důvody pro udělení doplňkové ochrany ve smyslu ust. § 14b zákona o azylu. Je tomu tak proto, že z výpovědi žalobce, dále z evidence žadatelů o mezinárodní ochranu v České republice a ani ze zjištění žalovaného v průběhu správního řízení jakkoliv nevyplývalo, že by v České republice byla udělena doplňková ochrana některému z rodinných příslušníků žalobce tak, jak předvídá ust. § 14b zákona o azylu.
32. Lze proto uzavřít, že se žalovaný nedopustil žádného pochybení, neboť na základě zjištěných skutečností nezjistil žádnou rozhodnou skutečnost, jež by odůvodňovala udělení azylu ve smyslu ust. § 12, § 13, § 14, § 14a, § 14b zákona o azylu. Pokud řádně posoudil

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

jak osobní situaci stěžovatele, tak i stav v jeho zemi, bylo takové rozhodnutí v jeho pravomoci, zejména, když žalobce ani ve správním řízení netvrdil, že by byl pronásledován pro uplatňování politických práv a svobod (naopak uvedl, že nemá politické přesvědčení a o politiku se nezajímá), nepociťoval ani odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání politických názorů, nebylo zjištěno, že by byl příbuzným osoby, jíž byl azyl udělen a nebyly shledány žádné důvody hodné zvláštního zřetele pro udělení humanitárního azylu.

33. Soud tedy s ohledem na všechny shora uváděné skutečnosti dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku ad I. rozsudku podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
34. Současně s tím soud v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku ad II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly a navíc je ani nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 31. ledna 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z